

Nasza Matka

nr 12 (26) grudzień 2008 (rok 3) Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmiłowicach

ADWENT 2008

Adwent starszemu pokoleniu kojarzy się z czasem zakaznym. Bardzo podobnym do Wielkiego Postu. Bo istniało przykazanie kościelne, które tak brzmiało i tak kazało rozumieć Adwent. Dzisiaj zmieniło się brzmienie przykazania ale nie zmienił się kolor szat liturgicznych- dalej jest fioletowy i przypomina o przemianach człowieka oraz powtórnym przyjściu Chrystusa. Właściwie powtórne przyjście Chrystusa- paruzja, jest centralnym tematem pierwszej części Adwentu. Piękne biblijne teksty o czasach mesjańskich towarzyszą nam w liturgii słowa adwentowego:

- „Wtedy swe miecze przekują na lemiesz, a swoje włócznie na sierpy. Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny.” / Iz 2,5 /
- „ Wtedy wilk zamieszka z barankiem, pantera z kozłębem razem leżeć będą, cielę i lew paść się będą spodem i mały chłopiec będzie je poganiał... Zła czynić nie będą ani zgubnie działać po całej mej górze.” / Iz 11,5 /

Jednak inne ma być oczekiwanie chrześcijan na Mesjasza. Nie ma być

oczekiwaniem pełnym strachu i lęku. Ma być radosnym oczekiwaniem. Mamy bać się Boga /bogobojny/ ale oczekiwać Jego przyjścia z radością i prostotą serca. Właśnie na takie oczekiwanie zwracając uwagę treści liturgiczne Adwentu:

- „Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy przez dobre uczynki przygotowali się na spotkanie przychodzącego Chrystusa, a w dniu sądu zaliczeni do Jego wybranych, mogli osiągnąć królestwo niebieskie.” / kolekta 1 niedzieli Adwentu/

- „Boże, Ty obiecałeś zesała Zbawiciela wszystkim ludom ziemi, spraw, abyśmy z radością oczekiwali święta Jego Narodzenia.” / kolekta wtorek 2 tygodnia Adwentu/

Druga część Adwentu jest jednym z piękniejszych okresów w liturgii. Zwraca naszą uwagę na wcielenie i przyjście na świat Syna

Bożego. Człowiek pogrążony w mroku i cieniu śmierci został oświecony blaskiem Światłości Świata. Przyjście Chrystusa odmieniło na zawsze dzieje ludzkości, a więc i dzieje każdego z nas.

*Ks. Antoni Cebula SDS
proboszcz*

SŁOWO BOŻE

(Mt. 1, 18 - 21)

Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, w pierw nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddać Ją potajemnie. Gdy powziął tę myśl, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów».

Sługa Boży

o. Franciszek Maria od Krzyża Jordan (1848 - 1918)

Założyciel Salwatorianów i Salwatorianek

W związku z trwającym „Rokiem Jordana”, chciałbym Państwu przybliżyć w kilku najbliższych numerach „Naszej Matki”, sylwetkę oraz dzieło Sługi Bożego o. Franciszka Jordana. Teksty które będą publikowane, pochodzą ze strony internetowej Salwatoriańskiego Ośrodka Powołań.

gmb

18 czerwca w domu generalnym salwatorianów w Rzymie zainaugurowano Rok Jordana, założyciela trzech gałęzi Rodziny Salwatoriańskiej.

W bieżącym roku przypadają trzy rocznice związane z Franciszkiem Marią od Krzyża Jordanem: 160-lecie urodzin, 130-lecie święceń kapłańskich oraz 90-lecie śmierci – wyjaśnia prokurator generalny salwatorianów, ks. Bronisław Jakubiec SDS.

Uroczystościom przewodniczył kard. José Saraiva Martins. Prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych modlił się przy grobie Ojca Jordana o jego rychłą beatyfikację. Podczas Eucharystii przełożony generalny salwatorianów podkreślił znaczenie Roku Jordana dla całej Rodziny Salwatoriańskiej. „Nie jest to jedynie istotny moment w drodze do beatyfikacji. To szczególna okazja do

lepszego poznania bogactwa życia i charyzmatu założyciela, naśladowania go i dzielenia się nim z innymi” – powiedział ks. Andrzej Urbański SDS.

W homilii kard. Martins odwołał się do Dziennika Duchowego Sługi Bożego podkreślając, że był on człowiekiem wiary, nadziei i miłości, który w doświadczeniu krzyża całkowicie zaufał Opatrzności Bożej. Watykański purpurat zauważył też, że sprawy związane z samym procesem beatyfikacyjnym są w dobrym punkcie i jest nadzieja na szczęśliwe wyniesienie do chwały ołtarzy „dobrego i wiernego sługi”. Po zakończeniu Mszy św. miała miejsce prezentacja filmu „Ojciec Franciszek Jordan, Apostoła na nasze czasy”.

Zainaugurowane 18 czerwca w Rzymie obchody Roku Jordana zakończą się 16 czerwca 2009 r.

KAI

SŁUGA BOŻY FRANCISZEK MARIA OD KRZYŻA JORDAN

Urodził się w dniu 16 czerwca 1848 roku w ubogiej rodzinie wiejskiej w Gurtweil koło Waldshut (Badenia, Niemcy, archidiecezja fryburska). Zmarł w Tafers koło Fryburga (Szwajcaria) w dniu 8 września 1918 roku. Od najmłodszych lat pragnął zostać księdzem. Na zrealizowanie planów musiał czekać dość długo z powodu trudnej sytuacji rodzinnej. Pracował fizycznie jako robotnik, był zdolnym i cenionym rzemieślnikiem. Cechowała go wytrwałość w dążeniu do upragnionego celu. W wieku 26 lat (rok 1874) rozpoczął studia teologiczne, a mając 30 lat (rok 1878) został wyświęcony

na kapłana, w czasie, gdy Kościół w Niemczech przeżywał trudny okres kulturkampfu.

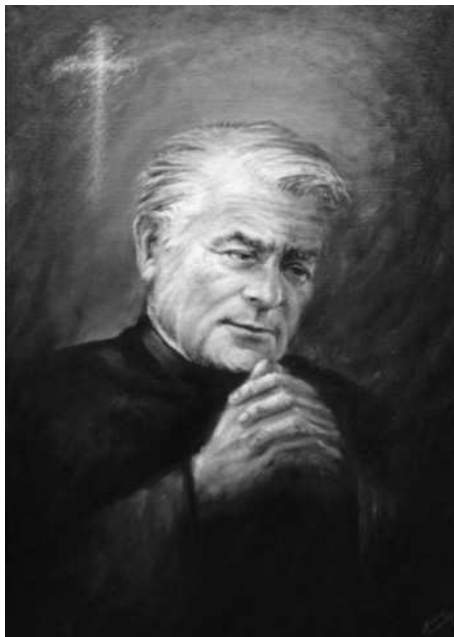
O. Jordan jako neoprezbiter otrzymał stypendium od biskupa pomocniczego Fryburga na studia języków orientalnych w Rzymie. Jednak już jako seminarzysta odczuwał wewnętrzne przekonanie, że Bóg wzywa go do założenia w Kościele dzieła apostołskiego. Decydująca dla realizacji Bożych planów okazała się jego podróż na Bliski Wschód, a zwłaszcza do Ziemi Świętej, w roku 1880. Podczas tej podróży ostatecznie zrozumiał, że Bóg wzywa go do założenia nowego

dzieła, do pełnego zaangażowania się w apostołską misję Kościoła przy pomocy wszelkich możliwych sposobów i środków, jakie dyktuje miłość Boża. Kiedy wrócił do Wiecznego Miasta, założył 8 grudnia 1881 r. Apostolskie Towarzystwo Nauczania, które ostatecznie przerodziło się w instytut zakonny: Towarzystwo Boskiego Zbawiciela.

W swoim dziele od początku pragnął zjednoczyć wszystkie siły katolickie w ojczyźnie i na terenach misyjnych z jednym konkretnym celem: zachowywać, bronić i rozszerzać wiarę katolicką na całym świecie. Mężczyźni i kobiety, kapłani i świeccy, ludzie nauki i ludzie prości, organizatorzy różnych sektorów życia społecznego: wszyscy razem, przez różne stopnie przynależności do instytutu, powinni zjednoczyć się w założonym dziele, we wspólnej działalności apostołskiej. W dniu 8 grudnia 1888 roku, przy współudziale bł. Marii od Apostołów, założył żeńską gałąź Zgromadzenia - siostry salwatorianki.

O. Jordan był pierwszym przełożonym generalnym salwatorianów. Przebywając na stałe w domu macierzystym w Rzymie (dzisiaj Via della Conciliazione 51), z ogromną odwagą i zapałem zakładał liczne placówki apostołskie w Europie, Azji i Ameryce, wysyłając tam pierwszych salwatorianów. Ostatnie trzy lata swego życia spędził w Szwajcarii. Było to życie

ukryte i naznaczone cierpieniem. Zmarł w wieku 70 lat po prawie półrocznej chorobie. W roku 1956 jego doczesne szczątki zostały przewiezione do domu macierzystego w Rzymie. Trwa jego proces beatyfikacyjny.

Damian Pankowiak SDS

*Artykuł opracowany na podstawie książki
ks. Jana Drozda SDS, „Pod znakiem
Krzyża”*

Modlitwa o beatyfikację o. Franciszka Jordana

Jezu, Zbawicielu świata, który udzieliłeś swojemu słudze Franciszkowi daru głębokiej i żywej wiary, niezachwianej nadziei i heroicznej miłości Boga i bliźniego oraz wielkiej gorliwości o zbawienie dusz, prosimy Cię, wsław Go tu na ziemi chwałą błogosławionych, a za jego wstawiennictwem udziel nam łaski, o którą Cię pokornie prosimy. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na grudzień 2008 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Aby wobec coraz bardziej szerzącej się kultury przemocy i śmierci Kościół odważnie krzewił kulturę życia poprzez swoją działalność apostołską i misyjną.

Intencja misyjna:

Aby chrześcijanie, przede wszystkim w krajach misyjnych, swoimi braterskimi czynami pokazywali, że Dzieciątko narodzone w grocie betlejemskiej jest świetlaną Nadzieją świata.

Rozważania o Różańcu (4)

Ocalić nadzieję

Jakie są nasze chrześcijańskie nadzieje? Czy wobec przeróżnych trudności potrafimy zaufać, że z Bożą pomocą wszystko się pomyślnie rozwiąże, że kiedyś zobaczymy Boga „twarz w twarz”? Chrześcijańska NADZIEJA nie ma nic wspólnego z czekaniem z założonymi rękami na koniec wszystkiego. Nie ma też nic wspólnego z powiedzeniem: Jakoś to będzie.

„Operację” nadziei każdy przeprowadza sam na sobie. Po złożeniu NADZIEI w Bogu dalsze życie jest świadectwem. W takiej osobie widać, że obok sfery cielesnej jest Ten, w którym warto zgodzić się na życie w najtrudniejszych sytuacjach.

Niewątpliwie wielkim świadkiem NADZIEI w naszych czasach był Sługa Boży Jan Paweł II.

W swojej książce „Przekroczyć próg nadziei” Ojciec Święty opowiada o istnieniu Boga w naszych różnych życiowych sytuacjach. Papież przemawia z NADZIEJĄ do serc wszystkich ludzi prosząc: **nie lękajcie się! Ziśćcie NADZIEJĘ w Chrystusie.** Słowa które zawarł w swojej książce Papież, są skierowane do nas wszystkich. Zaś przede wszystkim do

ludzi zagubionych, załęczonych, którym brak w codziennym życiu NADZIEI, którzy usunęli Boga ze swego życia twierdząc, że „Bóg umarł”. Jednak wyrok człowieka na Boga prowadzi nie tylko do „śmierci Boga” w ich życiu lecz także do „śmierci człowieka”. Dlatego Jan Paweł II chciałby dać każdemu człowiekowi NADZIEJĘ

pisząc w swej książce „... **każde życie , nawet najbardziej bezsensowne w oczach ludzi, ma wielką i nieskończoną wartość w oczach Boga, że masz przed sobą wielki obszar dobra, NADZIEI, trzeba tylko przekroczyć jej próg**”.

W dzisiejszych czasach opowianych przez aborcję, eutanazję, „ogólne wykluczenie” wartości chrześcijańskich obszar NADZIEI się zacieśniał. Tylko Ewangelia się nie zmieniła.

Trzeba nam więc bez lęku iść za jej wskazaniem.

Papież Pius XII pisał kiedyś: „Różaniec jest streszczeniem Ewangelii, medytacją nad tajemnicami zbawienia, ofiarą wieczną, wieńcem róż, hymnem pochwalnym, modlitwą rodzinną, kompendium życia chrześcijańskiego, pewną rękojmnią łask niebieskich, początkiem oczekiwanego zbawienia, naszą NADZIEJĄ”

INTERCJE MSZALNE

grudzień 2008

Poniedziałek 1 grudnia

8⁰⁰

Wtorek 2 grudnia

8⁰⁰

Środa 3 grudnia

8⁰⁰

Czwartek 4 grudnia

10⁰⁰

18⁰⁰ Górniczy

18⁰⁰ O powołania

Piątek 5 grudnia

18⁰⁰

Za + Janusza Poloczka w

30 dzień po śm.

Sobota 6 grudnia

18⁰⁰

R. Gwiazdowska

Niedziela II Adwentu 7 grudnia

8⁰⁰

R. Nawrocki

10⁰⁰

R. Gimlik

14³⁰

Poniedziałek 8 grudnia

8⁰⁰

Wtorek 9 grudnia

8⁰⁰

Środa 10 grudnia

8⁰⁰

Czwartek 11 grudnia

18⁰⁰

R. Michalska

Piątek 12 grudnia

18⁰⁰

R. Słupik

Sobota 13 grudnia

18⁰⁰

Fatimska

Niedziela III Adwentu 14 grudnia

8⁰⁰

R. Wieczorek

10⁰⁰

14³⁰

R. Czaja

Poniedziałek 15 grudnia

8⁰⁰

Wtorek 16 grudnia

8⁰⁰

Środa 17 grudnia

8⁰⁰

Czwartek 18 grudnia

18⁰⁰

R. Graca

Piątek 19 grudnia

18⁰⁰

R. Wieczorek

Sobota 20 grudnia

18⁰⁰

R. Postuła

Niedziela IV Adwentu 21 grudnia

8⁰⁰

R. Kulij

10⁰⁰

R. Lukoszek

14³⁰

R. Szczygieł

Poniedziałek 22 grudnia

8⁰⁰

Wtorek 23 grudnia

8⁰⁰

Środa 24 grudnia

8⁰⁰

Pasterka

24⁰⁰

Czwartek 25 grudnia

8⁰⁰

Boże Narodzenie

25 grudnia

R. Kamińska

11⁰⁰

Piątek 26 grudnia

Boże Narodzenie II Święto

26 grudnia

R. Wieczorek

8⁰⁰

10⁰⁰

14³⁰

Sobota 27 grudnia

Ślub

14⁰⁰

R. Więckowski

18⁰⁰

Niedziela Świętej Rodziny 28 grudnia

Świętej Rodziny

28 grudnia

8⁰⁰

10⁰⁰

14³⁰

Poniedziałek 29 grudnia

8⁰⁰

Wtorek 30 grudnia

30 grudnia

R. Szczepanek

8⁰⁰

Środa 31 grudnia

31 grudnia

R. Frank

18⁰⁰

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Grudzień 2008 - Styczeń 2009

6 grudzień 2008	Szuła Małgorzata
	Ciszewska Elżbieta
	Kalisz Gertruda
13 grudzień 2008	Gimlik Ilona
	Gracka Jadwiga
	Gracka Ewa
20 grudzień 2008	Rzepiak Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
23 grudzień 2008	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
27 grudzień 2008	Tyrała Urszula
	Wesołowska Bożena
	Słowicka Iwona
3 styczeń 2009	Kulij Janina
	Geisler Ruta
	Szczepanek Janina
10 styczeń 2009	Rożek Aniela
	Bubała Anna
	Kołodziejczyk Krystyna
17 styczeń 2009	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
24 styczeń 2009	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: kruche ciasteczka kręczone przez maszynkę

Składniki:

1 kg mąki
560 g masła
280 g cukru
8 żółtek
64 g cukru
waniliowego
Otarta skórka z 4
cytryn

Wykonanie :

Po zarobieniu zostawiamy na godzinę w chłodzie. Następnie robimy ciastka maszynką do mięsa z odpowiednią nasadką do ciasteczek. Pieczemy w 200

stopniach na złoty kolor. Gorące dekorujemy lukrami.

gmb

NUMOR

Górnik wpadł do szybu w kopalni, przerażeni koledzy nachylają się nad czeluścią...

- Francik... żyjesz?!
- Żyja - odpowiada Francik.
- Mosz złomaną nogę?
- Nii...
- To może ręka?
- Niii...
- To dlaczego nie wychodzisz?!
- Bo jeszcze lecaaa...

*

W szkole pyto sie rehtór dzieci:

- Po czym dzieci poznomy czy kura jest staro czy młodo?
- Po zębach panie rehtór - pado Alojzik.
- Przecież kura nie mo zębów!
- No to jest szczeru prowda, ale my momy zęby panie rehtór!

*

Siedzi se synecek przy kałuży i pije ta woda. Na to przichodzi tako starieczka we plydzie i pado mu:

- Synek, nie pij tyj wody, bo to je som maras, puć sam ino do mie, dom ci szolka tyju...

- Proszę, co pani mówiła?
- A nic, nic, pij, pij goroliku, pij...

*

Jeden pastuch siedziół se na łące. Patrzy se tak na to piękne niebo i tak se myśli patrząc na te skowronki co po niebie furgają:

Panie Boże, też mogłeś to i tak zrobić, coby i krowy furgać umiały. Byłoby też to pięknie widzieć jak se tak furgają niby te skowronki.

Tak se myśłó i położył sie na trowie i patrzy i spoziero na niebo. Naroz jeden skowroneczek nie wytrzymał i spuścił mu małą, miękką, mokrą rzecz prosto na gębę. Wtedy sie pastuch zerwoł, zaczął sie wycierać i głośno do nieba zawołoł:

- Dyc Tyś to jednak dobrze wszystko obmyślił Panie Boże! Jakbych jo teraz wyglądoł jakby to krowa zamiast tego skowronka furgać!

Msza święta, Liturgiczne ABC

(fragmenty)

Ks. Maciej Zachara MIC

(Odcinek 10)

Dzieje celebracji Eucharystii

Tradycja Apostolska - redakcja pierwszych tekstów liturgicznych (3)

Powyższa modlitwa łączy elementy archaiczne z nowymi. Archaizmem jest stosowanie wobec Jezusa tytułu „sługa”, nawiązującego niewątpliwie do Izajaszowego Sługi Jahwe (por. zwłaszcza Iz 52,13—53,12), który to tytuł następnie został zarzucony w kontekście herezji odrzucających bóstwo Chrystusa. Nie ma tu też jeszcze aklamacji „Święty, Święty, Święty”, która została dodana do modlitwy eucharystycznej w IV wieku. Z drugiej strony tekst ten zawiera już wszystkie pozostałe elementy, które są obecne w dzisiejszych modlitwach eucharystycznych (słowa ustanowienia Eucharystii, wspomnienie śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, wezwanie Ducha Świętego nad darami i ludem), tak że możemy rozpoznać w niej podobieństwo do tekstów obecnie stosowanych. W tekście epiklezy (wezwania Ducha Świętego) trafnie został sformułowany cel Eucharystii: nie jest nim sama w sobie przemiana eucharystyczna chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa, ale uświęcenie i zjednoczenie osób uczestniczących w Eucharystii.

Eucharystia Kościoła pierwotnego - miejsce sprawowania liturgii

W pierwszych trzech wiekach miejscem sprawowania Mszy świętej były zazwyczaj prywatne domy bogatych chrześcijan. Mniemanie, jakoby chrześcijanie, z obawy przed prześladowaniami, gromadzili się na Eucharystię w katakumbach (podziemnych cmentarzach), to jedynie XIX-wieczna, romantyczna fantazja, mająca niewiele wspólnego z prawdą historyczną. Krwawe prześladowania miały miejsce sporadycznie, a pomiędzy nimi były dość długie okresy spokoju. Katakumby zaś, których istnienie i lokalizacja nie były dla nikogo sekretem, nie nadawały się ani na kryjówkę, ani na miejsce sprawowania Eucharystii.

Z chwilą gdy ktoś przeznaczał część swego domu dla Kościoła, ulegała ona przebudowie i stawała się odtąd stałym miejscem zgromadzeń. Obok głównej sali urządzano przyległe pomieszczenie dla katechumenów, którzy mogli słuchać liturgii słowa, lecz jeszcze nie modlili się ze wszystkimi wiernymi. Przy głównej sali była także mała zakrystia, niekiedy też jedno z sąsiednich pomieszczeń przebudowywano na baptysterium. Jednym z najstarszych zachowanych budynków kościelnych, zorganizowanych na bazie domu mieszkalnego, jest pochodzący z ok. 230 roku dom odkryty w Dura Europos nad Eufratem.

c.d.n.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubała

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiłowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)